

ผลการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อทักษะและการรับรู้สมรรถนะ ในการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4

Effects of Collaborative Learning on Skill and Perceive Efficacy in Educating Postpartum Women of Senior Nursing Students

พรรณพิไล	ศรีอาภรณ์	พย.ด.*	Punpilai	Sriarporn	Ph.D.*
สุสัณหา	ยัมแย้ม	Ph.D.*	Susanha	Yimyam	Ph.D.*
บังอร	ศุภวิจิตพัฒนา	Ph.D.*	Bungorn	Supavititpatana	Ph.D.*
ปิยะนุช	ชูโต	Ph.D.*	Piyanut	Xuto	Ph.D.*

บทคัดย่อ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันและสอดคล้องกับการจัดการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การร่วมมือ และความคิดสร้างสรรค์ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อทักษะ และการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 114 คน รวบรวม ข้อมูลระหว่างเดือนกันยายน ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2556 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแผนการจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนหญิงหลังคลอด แบบประเมินทักษะการสอนหญิงหลังคลอดสำหรับนักศึกษา พยาบาล และแบบประเมินการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอด วิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติเชิงพรรณนา และสถิติทดสอบที (T-test)

ผลการวิจัยพบว่า

ทักษะการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีคะแนนเกินร้อยละ 60 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.87 (SD = 3.46) และคะแนนการรับรู้สมรรถนะในการ สอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนได้รับ การเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 8.34; p < .001$)

จากการวิจัยสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถพัฒนาทักษะการสอนหญิงหลังคลอด ของนักศึกษาพยาบาลได้

คำสำคัญ: ทักษะและการรับรู้สมรรถนะการสอนหญิงหลังคลอด การเรียนรู้แบบร่วมมือ นักศึกษาพยาบาล

* รองศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 * Associate Professor, Faculty of Nursing, Chiang Mai University
 ** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 ** Assistant Professor, Faculty of Nursing, Chiang Mai University

Abstract

Collaborative learning was aimed to encourage students to work together and corresponding with the education for the 21st century that focuses on providing learners with the learning skills, critical thinking, communication, collaboration and creativity. This study aimed to find the effects of collaborative learning on skill and perceive efficacy in educating postpartum women of the senior nursing students. The samples were 114 senior nursing students, Faculty of Nursing, Chiang Mai University. Data were collected during September to December, 2013. The research instruments consisted of Lesson Plan of Collaborative Learning in Educating Postpartum Women, The Assessment Form for Evaluate Skills of Nursing Students in Educating Postpartum Women and The Evaluation Form in Perceive Efficacy in Educating Postpartum Women of Senior Nursing Students. Data were analyzed by using descriptive statistics and T-test.

The results of study

The results of this study revealed that skill in educating postpartum women of senior nursing students after received the lesson plan had average score over 60 percent, equal to 81.87 (SD = 3.46) and the score of perceive efficacy in educating postpartum women of senior nursing students after received the lesson plan had average score statistically significant higher than before received the lesson plan ($t = 8.34$; $p < 0.001$).

The result of this study could conclude that collaborative learning can develop skills in educating postpartum women of senior nursing students.

Key words: Skill and Perceive Efficacy in Educating Postpartum Women, Collaborative Learning, Nursing Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 มีความยืดหยุ่น สร้างสรรค์ ท้าทาย และซับซ้อน เป็นการศึกษาที่จะทำให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเต็มไปด้วยปัญหาและสิ่งท้าทาย ลักษณะของหลักสูตรในศตวรรษที่ 21 เป็นหลักสูตรที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง พหุปัญญา เทคโนโลยีและมัลติมีเดีย ความรู้พื้นฐานเชิงพหุสำหรับศตวรรษที่ 21 และการประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการเรียนรู้จากการให้บริการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ วิสัยทัศน์และกรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถสรุปทักษะสำคัญของเยาวชนดังนี้ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม หรือ 3R และ 4C ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้ 3 R ได้แก่ การอ่าน (Reading), การเขียน (Writing)

และ คณิตศาสตร์ (Arithmetic) และ 4 C ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking), การสื่อสาร (Communication) การร่วมมือ (Collaboration) และ ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพ และทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี และการบริหารจัดการด้านการศึกษแบบใหม่ ดังนั้น หลักสูตรจึงเน้นคุณลักษณะเชิงวิพากษ์ (critical attributes) เชิงสหวิทยาการ (interdisciplinary) ยึดโครงการเป็นฐาน (project-based) และขับเคลื่อนด้วยการวิจัย (research-driven) เชื่อมโยงท้องถิ่นชุมชนเข้ากับประเทศและโลก ในบางโอกาสผู้เรียนสามารถร่วมมือ (collaboration) กับโครงการต่าง ๆ ได้ทั่วโลก เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 คณะ

พยาบาลศาสตรมหาวิทาลัยเชียงใหม่ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรทุกระดับอย่างต่อเนื่องเพื่อให้บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความรู้ ความสามารถตามลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2554 ที่กำหนดให้บัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) จะต้องเป็นบัณฑิตที่มีคุณลักษณะที่ตอบสนองต่อมาตรฐานการเรียนรู้ (domain of learning) ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

เป้าหมายหลักของการศึกษาพยาบาลคือการเตรียมพยาบาลวิชาชีพที่สามารถทำงานร่วมมือกับบุคลากรในทีมสุขภาพเพื่อคุณภาพในการดูแลผู้รับบริการ (Sangahl, 2009) การพยาบาลในระยะหลังคลอดเป็นการดูแลหญิงตั้งแต่หลังคลอดจนถึง 6 สัปดาห์ที่ครอบคลุมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เป็นการส่งเสริมการดูแลสุขภาพ การป้องกันอันตรายหรือภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้น ทั้งในหญิงหลังคลอด รายปกติและรายที่มีภาวะแทรกซ้อน ทั้งนี้เพื่อให้ร่างกายของหญิงหลังคลอดกลับคืนสู่สภาพปกติ สามารถดูแลสุขภาพของตนเองและบริบาลทารกได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ปรับตัวตอบสนองต่อการเป็นมารดาและสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับทารกและสมาชิกในครอบครัว (Olds, London, & Ladewig, 2008) ในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลในระยะหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กระบวนวิชาการฝึกปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 3 (554492) เป็นการฝึกปฏิบัติให้การพยาบาลแก่มารดาและทารกทั้งในรายปกติและรายที่มีภาวะแทรกซ้อน โดยการนำความรู้ในการพยาบาลหญิงหลังคลอด มาเชื่อมโยงสู่การปฏิบัติ ที่เน้นการพยาบาลแบบองค์รวม (holistic nursing) การบริบาลทารกแรกเกิด การส่งเสริมการเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา ฝึกปฏิบัติการสอนการปฏิบัติตัวหลังคลอดและการบริบาลทารกแก่

หญิงหลังคลอดและครอบครัว (กลุ่มวิชาการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะพยาบาลศาสตรมหาวิทาลัยเชียงใหม่, 2554)

การสอนหญิงหลังคลอด เป็นการให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวหลังคลอดและการบริบาลทารกแก่หญิงหลังคลอด เป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คนขึ้นไป โดยจัดนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4-5 คน ร่วมกันจัดทำแผนการสอน นักศึกษาจะมีการวางแผนร่วมกันก่อนการสอนและเตรียมศึกษาค้นคว้าความรู้ เตรียมเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ จัดทำแผนการสอนร่วมกัน จัดเตรียมอุปกรณ์การสอน สื่อการสอน และส่งแผนการสอนให้อาจารย์นิเทศตรวจก่อนการสอนในหน่วยหลังคลอด การจัดให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการสอนมารดาหลังคลอดจะเป็นการส่งเสริมให้เกิดคุณลักษณะด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา และด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา ในปีการศึกษา 2555 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีความพร้อมในการเตรียมตัวก่อนการสอน ทั้งการเขียนแผนการสอน ไม่ครอบคลุม ขาดเนื้อหาใจความสำคัญ การวางแผนการจัดกิจกรรมการสอนไม่สอดคล้องกับเนื้อหา รวมทั้งการเตรียมตัวผู้สอนก่อนการสอน และการจัดเตรียมสื่อการสอน จึงทำให้ผลการฝึกปฏิบัติการสอนหญิงหลังคลอดไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่ตอบสนองต่อมาตรฐานการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of collaborative learning) จะเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม (Sangahl, 2009) เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการสอนหญิงหลังคลอด

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ พัฒนาโดย สลาวิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) และโรเจอร์ จอห์นสัน (Roger Johnson) (ทิสนา แคมเมณี, 2550) เป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกัน ประมาณ 4 – 5 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม เน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการ

เรียนรู้ โดยมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกันในการเรียนรู้ มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กัน มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ส่วนการประเมินผลการเรียนรู้ควรมีการประเมินทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ โดยวิธีการที่หลากหลายและควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินและครุมีบทบาทในการเป็นผู้เอื้ออำนวยให้ผู้เรียนมีเวลาในการวิเคราะห์การทำงานกลุ่มและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อให้กลุ่มมีโอกาสที่จะปรับปรุงส่วนบกพร่องของกลุ่มเดียว (ทิตนา เขมมณี, 2550) ดังนั้นผู้วิจัย จึงสนใจการศึกษาลักษณะการเรียนรู้แบบความร่วมมือในการนำมาจัดการเรียนการสอน ในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ที่ฝึกปฏิบัติการสอนหญิงหลังคลอด เพื่อพัฒนาทักษะในการสอนหญิงหลังคลอดและพัฒนาคุณลักษณะที่ตอบสนองต่อมาตรฐานการเรียนรู้ตามลักษณะบัณฑิตในศตวรรษที่ 21

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
2. เพื่อศึกษาการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

1. คะแนนทักษะการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือมีคะแนนเกินร้อยละ 60
2. คะแนนการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือ

นิยามศัพท์

การเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียน

การสอนตามแนวคิดของ สลาบิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) และโรเจอร์ จอห์นสัน (Roger Johnson) (ทิตนา เขมมณี, 2550) ที่ผู้วิจัยจัดให้นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 โดยมีกิจกรรมประกอบด้วย การจัดแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มประมาณ 4-5 คน การมอบหมายงานในการวางแผนการสอนหญิงหลังคลอด มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สมาชิกกลุ่มช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม การปรึกษาหารือกันในการจัดเตรียมสื่อประกอบการสอน และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสอนหญิงหลังคลอด

ทักษะการสอนหญิงหลังคลอด หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ในการสอนเกี่ยวกับการให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวหลังคลอด การเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา และการบริหารทารกแก่หญิงหลังการคลอดบุตร ประเมินโดยใช้แบบประเมินทักษะการสอนหญิงหลังคลอดสำหรับนักศึกษาพยาบาลพัฒนาโดยคณาจารย์กลุ่มวิชาการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2556)

การรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอด หมายถึง การรับรู้ความสามารถของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ในการสอนเกี่ยวกับการให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวหลังคลอด การเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา และการบริหารทารกแก่หญิงหลังการคลอดบุตร ประเมินโดยใช้แบบประเมินการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดตามกรอบมคอ. ที่พัฒนาโดยผู้วิจัย

นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 หมายถึง ผู้ที่ศึกษาในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ลงทะเบียนในกระบวนวิชาฝึกปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารกและผดุงครรภ์ 3 (554492) ปีการศึกษา 2556

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การสอนหญิงหลังคลอดเป็นบทบาทที่สำคัญของพยาบาลผดุงครรภ์ การสอนเกี่ยวกับการให้คำแนะนำการปฏิบัติตัวหลังคลอด การเลี้ยงบุตรด้วยนมมารดา และการบริหารทารกแก่หญิงหลังคลอดก่อนกลับบ้าน

ทั้งนี้เพื่อให้หญิงหลังคลอดสามารถนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง เกิดผลดีต่อสุขภาพของหญิงหลังคลอดและทารก การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้ผู้วิจัยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือตามแนวคิดของ สลาวิน เดวิด จอห์นสัน และโรเจอร์ จอห์นสัน (ทิตินา แซมมณี, 2550) เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มประมาณ 4-5 คน ช่วยกันเรียนรู้เพื่อไปสู่เป้าหมายของกลุ่ม เป็นการเน้นให้ผู้เรียนช่วยกันในการเรียนรู้โดยจัดให้มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการวิเคราะห์กระบวนการของกลุ่ม และมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานร่วมกัน ผลจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเตรียมการสอนหญิงหลังคลอดคาดว่าจะส่งผลต่อทักษะและการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (quasi-experiment research) โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพื่อศึกษาผลของการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อทักษะและการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอด ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึง เดือนธันวาคม 2556

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาพยาบาลระดับปริญญาตรี หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2556 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาฝึกปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารก และผดุงครรภ์ 3 (554492) ปีการศึกษา 2556 ในภาคการศึกษาที่ 2 จำนวน 114 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการควบคุมคุณภาพ

1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอน

หญิงหลังคลอด พัฒนาโดยคณาจารย์กลุ่มวิชาการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2556) ตามแนวคิดของ สลาวิน เดวิด จอห์นสัน และโรเจอร์ จอห์นสัน (ทิตินา แซมมณี, 2550) และการทบทวนวรรณกรรม

2) แบบประเมินทักษะการสอนหญิงหลังคลอด สำหรับนักศึกษาพยาบาล พัฒนาโดยคณาจารย์กลุ่มวิชาการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2556) เป็นแบบประเมินโดยผู้สอน แบ่งการประเมินเป็น 2 ส่วนคือ 1) การประเมินรายงานแผนการสอนหญิงหลังคลอด ประกอบด้วย ข้อความจำนวน 8 ข้อ และ 2) การสังเกตพฤติกรรม การสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษา ประกอบด้วย ข้อความจำนวน 16 ข้อ ลักษณะข้อความกำหนดให้เลือกตั้งแต่ ต่ำมาก (5) จนถึง ควรปรับปรุงอย่างยิ่ง (1)

3) แบบประเมินการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดตามกรอบมคอ. ที่พัฒนาโดยผู้วิจัย อิงตาม มคอ. 4 ของกระบวนวิชาฝึกปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารก และผดุงครรภ์ 3 (554492) เป็นการสอบถามถึงการรับรู้สมรรถนะของผู้เรียนในการสอนหญิงหลังคลอด ประกอบด้วยคำถามจำนวน 15 ข้อ ลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือกตอบ ตั้งแต่ มากที่สุด (5) จนถึง น้อยที่สุด (1)

การหาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น

การทดสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity)

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนหญิงหลังคลอดได้มีการตรวจสอบความถูกต้องและความตรงของเนื้อหาโดย คณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญการพยาบาลหลังคลอดจำนวน 3 คน

2. แบบประเมินทักษะการสอนหญิงหลังคลอด สำหรับนักศึกษาพยาบาล เป็นแบบประเมินที่พัฒนาโดยคณาจารย์กลุ่มวิชาการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2554) ได้มีการตรวจสอบความถูกต้องและความตรงของเนื้อหาโดย คณาจารย์ที่มีความเชี่ยวชาญการพยาบาล

หลังคลอดจำนวน 6 คน และใช้ในการประเมินผลการฝึกปฏิบัติการสอนหญิงหลังคลอดครบวงวิชาฝึกปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารก และผดุงครรภ์ 3 (554492) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 เป็นต้นมา

3. แบบประเมินการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดตามกรอบมคอ. ที่พัฒนาโดยผู้วิจัยอิงตาม มคอ. 4 ของกระทรวงศึกษาธิการปฏิบัติการพยาบาลมารดา ทารก และผดุงครรภ์ 3 (554492) นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอน จำนวน 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความตรงของเนื้อหาได้ค่าดัชนีความตรงของเนื้อหาเท่ากับ .85

การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (reliability)

ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบประเมินการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดตามกรอบมคอ. โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 ราย คำนวณหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach' alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ค่าเท่ากับ 0.86 และแบบประเมินทักษะการสอนหญิงหลังคลอดสำหรับนักศึกษาพยาบาล หากความเชื่อมั่นของการสังเกตพฤติกรรมระหว่างบุคคล (interrater reliability) โดยอาจารย์ 2 คนสังเกตพฤติกรรมนักศึกษาจำนวน 10 ราย และนำมาคำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสังเกต ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1

ขั้นตอนและวิธีการรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและจัดกิจกรรมดังนี้

ขั้นเตรียมการ

เริ่มจากการปฐมนิเทศนักศึกษา ก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติ ผู้วิจัยชี้แจงจุดประสงค์ของการเตรียมตัวเพื่อสอนหญิงหลังคลอด ให้ผู้เรียนตอบแบบประเมินทักษะการสอนหญิงหลังคลอดสำหรับนักศึกษาพยาบาลก่อนเริ่มดำเนินการวิจัย ใช้เวลาประมาณ 10 นาที ผู้วิจัยจัดกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณ 4-5 คน ผู้วิจัยแนะนำวิธีการทำงานกลุ่มและบทบาทของสมาชิกในกลุ่มใช้เวลาประมาณ 15 นาที

ขั้นสอน

ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียน บอกปัญหาหรืองานที่ต้องการให้กลุ่มแก้ไขหรือคิดวิเคราะห์ หากคำตอบ หลังจากนั้นผู้วิจัยมอบหมายงานที่กลุ่มแต่ละกลุ่มต้องดำเนินการในการวางแผนการสอนหญิงหลังคลอด ตั้งแต่การตั้งวัตถุประสงค์การสอน เนื้อหาในการสอน กิจกรรมการสอน สื่อการสอน และวิธีการประเมินผลการสอน พร้อมทั้งแนะนำแหล่งข้อมูล ค้นคว้า หรือให้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคิดวิเคราะห์ ใช้เวลาประมาณ 20 นาที

ขั้นทำกิจกรรมกลุ่ม

นักศึกษาร่วมมือกันทำงานตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในการวางแผนการสอนร่วมกัน กระตุ้นให้ทุกคนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมแสดงความคิดเห็น การจัดกิจกรรม โดยผู้วิจัยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจที่น่าสนใจและเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น มุมสนทนา คู่ตรวจสอบ คู่คิด เป็นต้น ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที

ผู้วิจัยสังเกตการณ์ทำงานของกลุ่ม คอยเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้ความกระจ่างในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยต้องการความช่วยเหลือ และให้แต่ละกลุ่มฝึกหัดการเตรียมหญิงเพื่อเข้ารับฟังการสอน และฝึกหัดสอนในหน้าชั้นเรียน ผู้วิจัยและเพื่อนกลุ่มอื่นให้ความคิดเห็น ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ให้ผู้เรียนรายงานผลการทำงานกลุ่มแผนการสอนหญิงหลังคลอด ผู้วิจัยและเพื่อนกลุ่มอื่นซักถามเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน เพื่อเป็นการตรวจสอบผลงานของกลุ่มและรายบุคคลใช้เวลาประมาณ 30 นาที

ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม ผู้วิจัยและผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียน ผู้วิจัยช่วยเสริมเพิ่มเติมความรู้ ช่วยคิดให้ครบตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มทั้งส่วนที่เด่นและส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข เมื่อสิ้นสุดการฝึกปฏิบัติการสอนหญิงหลังคลอดของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยให้ตอบแบบประเมินผลการพัฒนาทักษะของนักศึกษาพยาบาล ผ่านระบบออนไลน์ (monkey survey) และรวบรวมคะแนนแบบประเมินทักษะการสอน

หญิงหลังคลอดสำหรับนักศึกษาพยาบาลจากการประเมิน
ผลการฝึกปฏิบัติงานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์
สำเร็จรูป โดยใช้สถิติพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล
ส่วนบุคคล คะแนนทักษะการสอนหญิงหลังคลอดนำมา
สรุปคะแนนรวมเทียบตามเกณฑ์คะแนนผ่านที่ร้อยละ 60
และใช้สถิติทดสอบที (T-test) ในการเปรียบเทียบ
คะแนนการรับรู้สมรรถนะการสอนหญิงหลังคลอดตาม
กรอบมคอ. ก่อนและหลังการวิจัย

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้เป็น นักศึกษา
พยาบาลระดับปริญญาตรี หลักสูตรปกติ ชั้นปีที่ 4 ปีการ

ศึกษา 2556 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาฝึกปฏิบัติการพยาบาล
มารดา ทารก และผดุงครรภ์ 3 (554492) ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2556 จำนวน 114 คน ผลการวิจัยมีดังนี้

1.คะแนนทักษะการสอนหญิงหลังคลอดของ
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือมีคะแนนเกินร้อยละ 60 ผลจากการประเมิน
ทักษะการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้น
ปีที่ 4 ทั้ง 114 คน โดยผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ผู้นิเทศ
นักศึกษาในการสอนหญิงหลังคลอด ตั้งแต่การจัดทำ
แผนการสอนหญิงหลังคลอด การเตรียมความพร้อมของ
นักศึกษา การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน และการสอน
หญิงหลังคลอดในคลินิกเป็นกลุ่ม ประมาณ 5-6 คน ผล
การให้คะแนน ทักษะการสอนหญิงหลังคลอดมีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 81.87 (SD = 3.46) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือ (n = 114)

กลุ่มที่	คะแนนเฉลี่ย	SD
1	83.00	3.18
2	79.50	3.36
3	87.00	3.04
4	78.00	4.28
รวม	81.87	3.46

2.คะแนนการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิง
หลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับ
การเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบ
ร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยก่อน
เข้าร่วมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาพยาบาล
ชั้นปีที่ 4 ในการสอนหญิงหลังคลอดมีนักศึกษาตอบ

แบบประเมินการรับรู้สมรรถนะการสอนหญิงหลังคลอด
ตามกรอบมคอ. จำนวน 111 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ
56.35 คะแนน (SD = 7.01) ภายหลังได้รับการเรียนรู้
แบบร่วมมือพบว่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 63.54 (SD =
5.86) สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติ ($t = 8.34; p < 0.001$) ดังแสดงในตาราง
ที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการรับรู้สมรรถนะการสอนหญิงหลังคลอดตามกรอบมคอ. ก่อนและหลังการให้ความรู้

การทดสอบ	N	X	SD	t	p-value
Pretest	111	56.35	7.01	8.34	<0.001
Posttest	114	63.54	5.86		

การอภิปรายผล

การศึกษาผลการเรียนรู้แบบร่วมมือต่อทักษะและการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

1. คะแนนทักษะการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือมีคะแนนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 81.87 (SD = 3.46) ซึ่งเกินร้อยละ 60 สามารถอธิบายได้ว่า ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนประจำกระบวนการเรียนรู้ออกและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มละ 4-5 คน มีการมอบหมายงานให้ทำงานร่วมกันคือการวางแผนการสอนหญิงหลังคลอด นักศึกษาได้มีการทำงานร่วมกันตั้งแต่เริ่มคิดวางแผน มอบหมายงาน แต่งตั้งหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม ร่วมมือกันในการศึกษาค้นคว้า โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้เอื้ออำนวยให้ความรู้ เนื้อหาการสอนหญิงหลังคลอด แนวทางการวางแผนการสอน การจัดเตรียมสื่อการสอน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาและผู้วิจัยในการสอนหญิงหลังคลอด มีความต่อเนื่องไปจนถึงการเตรียมความพร้อมของนักศึกษา ก่อนการสอนหญิงหลังคลอด มีการฝึกซ้อมโดยเลือกบางหัวข้อให้นักศึกษาได้ฝึกหัดสอน และผู้วิจัยให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงการสอนให้มีความพร้อมมากขึ้น มีการประชุมปรึกษาร่วมกันในการจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน และในการสอนหญิง

หลังคลอดในคลินิกเป็นกลุ่ม ประมาณ 5-6 คน นักศึกษาได้มีการเตรียมหญิงหลังคลอดเพื่อเข้ารับการสอน ให้การพยาบาลหลังคลอดทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เมื่อหญิงหลังคลอดมีความพร้อมในการเรียนรู้ร่วมกัน นักศึกษาได้จัดให้ความรู้ตามแผนการสอนที่เตรียมไว้และมีการประเมินผลการสอนเป็นระยะ เพื่อให้หญิงหลังคลอดได้รับความรู้ในการนำไปปฏิบัติตัวให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของสลาวัน เดวิด จอห์นสัน และโรเจอร์ จอห์นสัน (ทิตนาแซมมณี, 2550) ที่ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้นักเรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถต่างกัน แต่ละคนจะต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างแท้จริงและในความสำเร็จของกลุ่ม มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นการแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ เป็นกำลังใจแก่กันและกัน สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองเท่านั้น แต่จะต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือความสำเร็จของกลุ่ม และได้ผลเช่นเดียวกับการศึกษาของ วิภา เพ็ชรเจริญรัตน์ (2555) ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาจิตวิทยาการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่าหลังการจัดกิจกรรมนักศึกษาามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาพยาบาล ของ สมิต์ สโตนเนอร์ และมอลลี (Smith-Stoner & Moole, 2010) พบว่ากิจกรรมของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการส่งเสริมให้

นักศึกษาพยาบาลมีความพร้อมและให้ความร่วมมือในการเรียนมีการคิดวิเคราะห์และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. คะแนนการรับรู้สมรรถนะในการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.001$) โดยก่อนเข้าร่วมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ในการสอนหญิงหลังคลอดมีนักศึกษาตอบแบบประเมินการรับรู้สมรรถนะการสอนหญิงหลังคลอดตามกรอบมคอ. จำนวน 111 คน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 56.35 คะแนน ($SD = 7.01$) ภายหลังได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 63.54 ($SD = 5.86$) สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 8.34$; $p < 0.001$) สามารถอธิบายได้ดังนี้ ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนหญิงหลังคลอดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามแนวคิดของสลาวัน จอห์นสัน และ จอห์นสัน (ทึคินา แซมมณี, 2550) และ มุ่งเน้นพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.) 6 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ทางระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านทักษะการปฏิบัติทางวิชาชีพ (คณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) เพื่อส่งเสริมให้เกิดการทำงานเป็นทีม มีความมุ่งมั่นของทีมนี่จะทำงานร่วมกัน มีการจัดการเพื่อให้กลุ่มทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการจัดการของผู้สอนและการจัดการของผู้เรียนภายในกลุ่ม เมื่อผู้เรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันละกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนด้วยกัน ผลจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทำให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิด มีการปฏิบัติในการสอนหญิงหลังคลอด มีการแสดงความคิดเห็นของตนเองแลกเปลี่ยนกันกับผู้เรียนในกลุ่ม หรือกับเพื่อนต่างกลุ่ม การเรียนรู้แบบร่วมมือในครั้งนี้จึงทำให้ผู้เรียนพัฒนากระบวนการคิด ทักษะในการสื่อสาร ทักษะทางสังคม รวมทั้งการจัดการตามกรอบ

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.)

ผลการศึกษาค้นคว้าคล้ายคลึงกับการศึกษาของ อภิรักษ์ โตะตาหยง และ อริยา คูหา (2554) ที่ศึกษาผลการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสองภาษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และการศึกษาของวิภา เพ็ชรเจริญรัตน (2555) ในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาจิตวิทยาการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 1 ผลการศึกษพบว่า นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนหญิงหลังคลอด ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการการเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ทุกขั้นตอนด้วยการช่วยเหลือ พึ่งพาซึ่งกันและกัน ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียนจากการร่วมมือในการทำงาน การแสดงความคิดเห็น การลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมให้มีการช่วยเหลือกันระหว่างผู้เรียนที่เก่งกับผู้เรียนที่ไม่เก่ง เกิดความซาบซึ้งประทับใจระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ส่งเสริมให้เกิดทักษะทางสังคม การอยู่ร่วมกัน ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสิ่งเหล่านี้ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เพิ่มสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรมีการนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในการสอนหญิงหลังคลอด ในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลในระยะหลังคลอดของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนกับนักศึกษาพยาบาลเพื่อพัฒนาทักษะการสอนหญิงหลังคลอดของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานระดับอุดมศึกษา และควรมีการเผยแพร่ให้แก่คณาจารย์ในกระบวนการวิชาอื่นๆ เพื่อให้มีการพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยโดยการนำกิจกรรมการ
จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการพัฒนาทักษะ

นักศึกษาในการฝึกปฏิบัติการพยาบาลในกระบวนวิชา
อื่นๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการอุดมศึกษา (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทาง
การปฏิบัติ*. สืบค้นจาก http://graduateschool.bu.ac.th/tqf/images/pdf/tqf_th.pdf
- กลุ่มวิชาการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2554). *คู่มือการฝึก
ปฏิบัติการพยาบาลผดุงครรภ์ 3 กระบวนวิชา 554492*. เชียงใหม่: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2555). *เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2556 จาก ([www.
nsru.ac.th/APR/activelearningdoc/24_techinc.doc](http://www.nsruc.ac.th/APR/activelearningdoc/24_techinc.doc))
- วิภา เพ็ชรเจริญรัตน์. (2555). *การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาจิตวิทยาการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
ปฐมวัยเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์*
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2544). *การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ : แนวคิดวิธีและเทคนิคการสอน 2*. กรุงเทพฯ :
สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ.
- ไพฑูริย์ สีนลรัตน์. (2554). *กลยุทธ์การสอนตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 6).
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Polit, O., & Hungler, B. (1999). *Nursing research: Principle and methods*. (6 thed). Philadelphia: J. B.
Lippincott.
- Sandahl, S. S. (2009). Collaborative testing as a learning strategy in nursing education: A review of
the literature. *Nursing Education Perspective*, 30 (3), 171-175.
- Smith-Stoner, M. & Moole, M. E. (2010). Collaborative action research: Implementation of cooperative
learning. *Journal of Nursing Education*, 49 (6), 312-318. doi: 10.3928/01484834-20100224-06.